

Glønborg (KRF):

Jeg må jo indrømme hr. Arne Melchior, at jeg gjorde mig skyldig i en fortalelse i min forrige korte replik, da jeg talte om et knebent flertal. Jeg under gerne hr. Arne Melchior den lille sejr i de kvikke replikker her, hvis jeg så bare kunne blive fri for, at han sejrede i den endelige sag. Jeg må jo erkende, at risikoen er stor for, at hr. Arne Melchior sejrer, for den betegnelse, jeg egentlig burde bruge om flertallet, er jo, at det er et firkantet flertal. Og det er ikke blot, fordi der er 4 partier i det, men det er et udtryk for den holdning, som ligger hos det flertal, som har truffet beslutningen. Men den kritik har vi fremført, og jeg skal ikke træde mere i den.

Ved førstebehandlingen brugte jeg også en del tid på at argumentere imod Øresundsbroen med miljøargumenter. Jeg skal ikke gentage disse argumenter her. Det betyder ikke, at jeg ikke anser dem for at være særdeles vigtige. Jeg mener, at det er en meget, meget alvorlig miljørisiko, vi udsætter vore omgivende farvande for med dette.

I dag står vi så i den situation, at Kristeligt Folkeparti sammen med Socialistisk Folkeparti har fremsat 3 ændringsforslag, som jeg synes det ville være rimeligt at se meget seriøst på, og som det endda ville være rimeligt at stemme for.

Det første, forslaget om at lave det hele om til en boret tog tunnel, er jo nok det mest revolutionerende. Argumenterne fra min side i dag skal mest være af trafikpolitisk art. Jeg mener, det er en kendsgerning, ethvert fornuftigt menneske, som ser på, hvordan vi bærer os ad med at fragte personer og gods frem og tilbage og igennem dette land, kan se, at det ikke bliver ved med at gå, at vi efterhånden har fået så stor en del af gods- og persontrafikken over på vejene, som vi har. Det er alt for stor en del af den. Vi skal i fremtiden, hvis vi vil bære os ansvarsbevidst ad, have flyttet noget mere af den trafik over på skinner. Der er klare miljømæssige gevinster at hente ved at flytte folk og gods på skinner. Der er også energimæssig gevinst ved det.

Og når man så tænker på, hvor ulykkerne sker, tænker på sikkerheden med hensyn til persontransporten på skinner og på veje, jamen så er der da ingen tvivl; vi vil få en betydelig større sikkerhed rent fysisk for menneskenes kroppe, men vi vil sandelig da også få en psykisk meget, meget mere tryk tilværelse, hvis

mange flere af os lod os befordre på skinner i stedet for at ligge og flintre rundt i biler, som vi gør.

Jeg mener, ethvert fornuftigt menneske kan se behovet for at få flyttet mere over på skinner. Nu lever vi jo ikke i et samfund – heldigvis da – hvor man kommanderer folk til den slags og siger, at så skal det være sådan. Næ, vi lever i et samfund, hvor ansvarsbevidste politikere sørger for de rigtige tilskyndelser til folk om en i alle måder hensigtsmæssig adfærd. Vi tilskynder ved vores takspolitik, ved afgifter og tilskud, og naturligtvis skal vi også gøre os klart, at vore anlægsprogrammer har en tilskyndende virkning i de kommende år.

Når vi anlægger en bro i stedet for en togtunnel, jamen så har vi da hverken hjerne eller hjerte med i sagen, hvis vi ikke gør os klart, at der deri ligger en klar tilskyndelse til at bruge vejene i stedet for skinnerne. Jeg vil påstå, at det er bagstræberisk, når man ser fremad; jeg ved godt, at udviklingen er gået sådan, og det er så populært og så dejligt altid bare at løbe med udviklingen, som den er i øjeblikket. Folk elsker at køre i biler, men jeg er sikker på, at det lykkes at få også en anden holdning frem i fremtiden.

Jeg tror virkelig, at med den udbygning, som man er i gang med nu af tog, vil folk komme til at elske togene i de kommende år, og derfor er der altså fremtid i at tilskynde til trafik på skinner. Vi er i gang med at opbygge et godstransportsystem, hvor det er nemt at kombinere at flytte gods på skinner over de lange strækninger og på biler ud i hjørnerne på de korte strækninger. En sådan opbygning af et containersystem med opbygning af udmærkede godsterminaler rundt omkring, hvor det er nemt at få tingene skiftet fra den ene transportform til den anden, er der fremtid i, og man er i fuld gang med at opbygge et europæisk biltogsnet. Hvorfor i alverden skal vi ikke lave det rigtige anlæg på tværs af Øresund, det fremadrettede, i stedet for sådan et gammeldags, bagstræberisk projekt, som det firkantede flertal nu har besluttet?

Ser vi på økonomien, ja, så må vi desværre sige, at vi ikke har tilstrækkelige undersøgelser. Jeg begriber ikke, at en ansvarsbevidst regering vil driste sig til at lægge sådan et forslag på bordet, som man har her, uden en ordentlig dokumentation for, at det ser ud til i de kommende år at være det økonomisk rigtige. Man er – jeg